

[Undervisningsministeren.]

de skønne Kunster i en saadan Form, at Demokratiet ganske simpelt kunde bygge videre paa det, saa har man unægtelig ikke fra Enevælden efterladt os en lignende Arv for Musiklivet, og nu efterhaanden som Interessen for folkelig Musik er blevet saa stor, som den er, ser jeg med Glæde, at der rejser sig Røster om, at Musiklivet har været en Slags Askepot. Jeg kan sige til det ærede Medlem, at i Undervisningsministeriet er der allerede udarbejdet og foreligger til snarlig Fremsættelse et Forslag om Overtagelsen af Det kgl. danske Musikkonservatorium, saa Staten virkelig her paatager sig de Forpligtelser, som er naturlige.

Dette Spørgsmaal hænger naturligvis, som det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit sagde, og som det blev understreget meget stærkt af det ærede Medlem Hr. Bollerup Madsen, ogsaa sammen med Musiklivets Trivsel, herunder ogsaa med Musiklivets Trivsel i Provinsen. Dette Spørgsmaal er skærpet ved, at der nu er udarbejdet en Kommissionsbetænkning vedrørende Opretelsen af Landsdelsorkestre. Efter denne Betænkning skulde der stilles Midler til Raadighed for virkelig paa storstilet Maade at stille Provinsens Musikliv paa lige Fod med Københavns. Betænkningen har haft en krank Skæbne, fordi den kom lige paa det Tidspunkt, da der var Trykkeristrejke, den blev derfor kun omsendt i nogle faa maskinskrevne Eksemplarer, som ikke bliver læst paa samme Maade som de trykte, og paa Grund af det Pres, der har været paa alt Trykkeri siden, har det ikke været muligt at fremsende den Betænkning paa normal Maade, og derfor har den staaet lidt i Skygge, skønt den er overordentlig vigtig. Der foregaar i Øjeblikket Forhandling mellem Undervisningsministeriet, Indenrigsministeriet og Radoraadet, og paa Grundlag af de Forhandlinger er det Meningen i denne Samling at fremskomme med et Forslag til Ændring af Loven om Det kongelige Teater og Den kulturelle Fond, netop i Henhold til den Indstilling, som er fremskommet fra Udvalget, og som bygger paa Betænkningen. Jeg kan ikke udtale mig om, hvorvidt man helt vil gennemføre Betænkningens Planer, jeg har hørt Kritik fremsat vedrørende den Maade, Pengene agtes rejst paa; derom vil der blive Lejlighed til at diskutere senere, naar Lovforslaget fremskommer i dette høje Ting.

Jeg skal gøre en kort Bemærkning ogsaa til det ærede Medlem Hr. Hvidberg vedrørende det Spørgsmaal, han rejste om Rask-Ørsted Fonden. Denne Fond blev stif-

tet som en virkelig stor Gestus over for Videnskaben lige efter forrige Krig. Der blev givet et kontant Beløb i Statsobligationer, som gav en aarlig Raadighedssum paa 250 000 Kr., det var efter de daværende Forhold virkelig noget af en Bedrift over for Videnskaben. Tilmed var det en Bevilling, der sigtede ikke blot til at fremme Videnskaben herhjemme, men til at udvide Kendskabet til dansk Videnskab i Udlandet og knytte Forbindelse med udenlandsk Videnskab. Det siger sig selv, at naar det Beløb, der var stillet til Disposition for denne Fond, var 250 000 Kr. aarlig, vil det med den Prisstigning, der er sket nu, som det ærede Medlem Hr. Hvidberg rigtigt siger, ikke slaa til, hvis man vil løse den samme Opgave.

Nu ligger det saadan, at der har været indsendt en Ansøgning fra Fonden; den er blevet oversendt til Videnskabskommissionen og behandles der, jeg tror, at netop i disse Dage er der Forhandling om den, og det er mit Haab, at den ret snart maa kunne komme fra Kommissionen, der er lige ved at affatte en Betænkning, og derefter komme over til Ministeriet, hvorefter det er Ministeriets Hensigt at udarbejde et Lovforslag om en Ændring, saa at Raadighedssummen fra 250 000 Kr. aarlig kunde stige til 400 000 Kr., hvad der jo ikke fuldt ud kan dække Prisstigningen, men dog i hvert Fald vil være en betydelig Forbedring.

Med Hensyn til det, som et andet æret Medlem, Hr. Harald Nielsen, har spurgt om vedrørende Radioen, kan jeg jo nok sige, at det ærede Medlem i sine Udtalelser i den Grad udsædte selve Guderne, at de steg ned fra deres Himmel og udsendte deres Tordenkile her fra Talerstolen. Jeg behøver derfor vist ikke i udstrakt Grad at beskæftige mig mere med det ærede Medlem, han er jo ganske vist ogsaa *min* Kunde, da han henvender sig til mig som Undervisningsminister, men han blev baade sæbet ind og barberet og passet i enhver Henseende, saa det er ikke saa forfærdelig meget, jeg kan have at tilføje.

Der er dog en enkelt Bemærkning, jeg gerne vil sige til det ærede Medlem, og det er en Ting af lidt mere principiel Art vedrørende hele den voldsomme Agitation, som Venstrepartiet saa ofte her i Landet retter mod Socialdemokratiet. Denne Institution, Statsradiofonien, blev socialiseret her i Landet under Trafikminister Friis-Skotte. Det ejendommelige og typisk danske var, at da vi socialiserede, vilde vi ikke under nogen Betingelse lave en bureaukratisk